

Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου
Βράβευση
του Καθηγητή Αλέξιου Σαββίδη
από την Επιτροπή Ποντιακών Μελετών

18 Δεκεμβρίου 2016

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Επιτροπής Ποντιακών Μελετών απένειμε στον Αλέξιο Γ.Κ. Σαββίδη, Καθηγητή Ιστορίας Μεσαιωνικών και Βυζαντινών Χρόνων στο Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Διαχείρισης Πολιτισμικών Αγαθών, της Σχολής Ανθρωπιστικών Επιστημών και Πολιτισμικών Αγαθών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, αντιπρόεδρο της Επιτροπής Ποντιακών Μελετών, το βραβείο «Οδυσσέα Λαμψίδα», για την 35χρονη ερευνητική και συγγραφική του συνεισφορά στη μελέτη της Ιστορίας και του Πολιτισμού του Μεσαιωνικού Πόντου καθώς και την μουσικολογική βιβλιογραφική προσφορά του.

Χαιρετισμό της εκδήλωσης, που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων της Επιτροπής Ποντιακών Μελετών, παρουσία πλήθους κόσμου, απηύθυναν η Γεωργία Χαριτίδου (Γραμματέας της Επιτροπής Ποντιακών Μελετών, φιλόλογος, τ. Διευθύντρια Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Δ' Αθήνας), ο Χρήστος Γαλανίδης (Πρόεδρος της Επιτροπής Ποντιακών Μελετών), η Έλσα Γαλανίδου-Μπαλφούσια (φιλόλογος, λαογράφος, υπεύθυνη της βιβλιοθήκης της ΕΠΜ), η οποία αναφέρθηκε στον θεσμό απονομής βραβείων της ΕΠΜ και την προσωπικότητα του Οδυσσέα Λαμψίδα, η Γιασμίνα Μωυσειδου (Δρ Βυζαντινής Ιστορίας) η οποία αναφέρθηκε στο συγγραφικό έργο του Αλέξιου Γ.Κ. Σαββίδη τονίζοντας ότι «...ο Αλέξιος Σαββίδης αποτελεί αναμφίβολα ένα σοβαρό κεφάλαιο της επιστημονικής κοινότητας της χώρας μας».

Ο καθηγητής Αλέξιος Σαββίδης παρέλαβε το βραβείο αντιφωνώντας:

Είναι μοναδική εμπειρία να βρίσκεσαι με δασκάλους και μαθητές. Με τηρήσατε υπερβάλλοντα ίσως, αλλά ομολογώ ότι μοιραζόμαστε την ίδια αγάπη για τον Πόντο και την μουσική. Κάποτε με ρώτησε κάποιος: «Πώς έχεις προλάβει να γράψεις τόσα πολλά;» Τότε του απάντησα: «δουλεύω πολύ, μιλάω λίγο». Και με ξαναρώτησε: «ποιος είσαι;» «Είμαι του είπα, Αθηναίος, ποντιακής καταγωγής που λατρεύω το λακωνίζω». Αγαπητοί φίλοι αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω ότι στην αγκαλιά της Επιτροπής Ποντιακών Μελετών νιώθω μια επιστημονική ζεστασιά, που δεν το κρύβω, δεν την έχησα πουθενά αλλού, ειδικά στις μέρες μας, που η κρίση ταλανίζει την ανθρώπινη επικοινωνία και δοκιμάζει τις ανθρώπινες σχέσεις οι

οποίες συχνά δείχνουν να κρέμονται από μια κλωστή. Η επιτροπή μας, που παρά το σημαντικό έργο που έχει επιτελέσει, δεν υπηρετεί αποκλειστικά τις ανάγκες ανάδειξης της ποντιακής ιστορίας, έχει βάλει ως στόχο να πραγματοποιήσει μεγάλο εκδοτικό και ερευνητικό έργο. Ασφαλώς έχει εμπλουτίσει την βιβλιογραφία αρκετά. Υπάρχει όμως ένα έργο που οφείλουμε να παραδώσουμε στην επιστημονική κοινότητα μεσοπρόθεσμα. Ένα εγκυκλοπαιδικό λεξικό προσωπογραφιών των προσωπικοτήτων του ποντιακού Ελληνισμού. Για το έργο αυτό απαιτείται συντονισμένη ερευνητική εργασία. [...]

Ο Μπράιερ (Byer) μου είπε: «μόλις γυρίσεις στην Ελλάδα να επισκεφθείς τον Οδυσσέα Λαμψίδα». Πράγματι, γυρνώντας στην πατρίδα, γνώρισα τον Οδυσσέα Λαμψίδα. Μου φέρθηκε με αγάπη, εκδηλώνοντας πάντα μια πατρική αυστηρότητα και συγκρατημένα αισθήματα. Ένωθα ότι όσο πιο πολύ με αγαπούσε τόσο πιο αγέρωχα με κοιτούσε. Αποδελτιώνοντας το έργο του, γνώρισα την σπουδαιότητά του. Δεν ξέρω αν θα συναντήσω ποτέ τέτοιο επιστήμονα. Είχε μια εξαιρετική ικανότητα να αποκρυπτογραφεί και να αναλύει τις ιστορικές πηγές. Αναμφίβολα, μεγάλη ήταν η συμβολή του στην μελέτη και ανάδειξη των αρχαίων κειμένων και φυσικά στην εισαγωγή τους στην εκπαίδευση και την διδασκαλία των μαθητών του. Περάσαμε αρκετές ώρες μεταφράζοντας τα έργα του Μπράιερ, ο θάνατος του οποίου άφησε ορφανή, κατά ένα σημαντικό μέρος, την Ποντιολογία. Βρίσκεται εν ζωή βέβαια ο τρίτος μεγάλος μεσαιωνολόγος, καθηγητής και Ακαδημαϊκός, Σεργκέι Καρπόφ (Sergei P. Karrov).

Το 1986 ξεκίνησα μόνος μου το περιοδικό «Βυζαντινός Δόμος», σε πείσμα πολλών αντιδράσεων, και εξακολουθώ όλα αυτά τα χρόνια να είμαι ο επιστημονικός επιμελητής της έκδοσης. Υπάρχουν ανεκμετάλλετες πηγές στην ιστορία των Κομνηνών. Περιμένουμε από τους νέους επιστήμονες να μας διαδεχθούν και να συνεχίσουν το έργο μας για τον βυζαντινό και ποντιακό Ελληνισμό. Αξίζει τον κόπο γιατί στο διάστημα της υπερχλιόχρονης ζωής της, η Βυζαντινή Αυτοκρατορία κατόρθωσε να επιζήσει μέσα από αμέτρητες εξωτερικές απειλές και επιθέσεις, προερχόμενες από την Δύση, την Ανατολή και τον Βορρά, καθώς και από πολλές εσωτερικές αναταράξεις. Παράλληλα δημιούργησε έναν σπουδαίο αυτοτελή πολιτισμό με αξιολογότερες επιδόσεις στα γράμματα, τις τέχνες και πολλές από τις επιστήμες.